

[Miljøministeren].

hvor ønskerne stadig væk står fra forskellige sider, og det, vi må gøre i udvalget, er nu at tage fat, så hurtigt vi kan, for at se, om det er muligt at bøje ønskerne mod hinanden, sådan at vi kan få dette lovforslag vedtaget i forlængelse af den ordning, der gælder nu, så der ikke opstår noget slip.

Hr. Lohmann var inde på et spørgsmål, som vi også skal drøfte nærmere i udvalget, og det er: hvor langt rækker egentlig de 7 mill. kr.? Det, der er vurderet på, er, at der bliver undersøgt ca. 1.000 ha drænareal. Man regner med, at lovforslaget med godkendelsesordningen vil føre til en undersøgelse af dette størrelsesareal. Men af disse ca. 1.000 ha, der bliver undersøgt, skønner man, at der er behov for indgreb mod okkerudledning på ca. en tredjedel. Det vil sige, at arealet vil ligge på omkring de 350 ha årligt. Muligt skal vi forvente oprettelsen af ca. 7 okkerrensingsanlæg om året, men det kan jo kun blive en foreløbig vurdering.

Hr. Leif Hermann ønsker, hvis vi ikke kan få lovforslaget igennem her, så at bevare den dræningsordning, vi har nu. Ja vel, men jeg vil advare igen. Hvis vi ikke får det til at hænge sammen, opstår der risiko for en fortsat forurening, fordi den ordning, vi har nu, bygger på frivillighed.

Ankeadgangen har man nævnt her i sidste omgang. Det er bevidst, at denne ankeadgang ikke er taget med ind, men det er klart, at det er noget, vi også kan drøfte i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Frivillig indbetaling af foreløbig skat).
(Fremsat 14/11 84).

Stavad (S):

Det er faktisk beskæmmende, at vi er nødt til at behandle dette lovforslag. Det er det, fordi baggrunden for, at det er nødvendigt, er, at ministeren ikke gav folketingets skatte- og afgiftsudvalg de nødvendige oplysninger, da vi havde loven til behandling i maj måned. Da stillede fremskridtspartiet et ændringsforslag om, at vi fjernede en grænse på 100.000 kr. som det maksimale, man kunne indbetale. Ministeren havde ingen bemærkninger at gøre imod, at man fjernede den grænse. Det apparat, som ministeren kan betjene sig af, har tilsyneladende heller ikke kunnet overskue, at det giver de problemer, som blev dokumenteret i en TV-Aktuelt udsendelse.

Jeg synes, det er betænkeligt, at vi har en situation, hvor folketinget behandler en lovgivning og der kommer ændringer ind, men de eksperter, vi har at kunne rådføre os med, har ikke tilstrækkelig viden, har ikke tilstrækkelig mulighed for at gennemskue, hvad konsekvenserne er. Derfor vedtog regeringspartierne sammen med fremskridtspartiet det ændringsforslag, som fik nogle konsekvenser, som heldigvis blev opdaget, inden hele skattecirkuset startede. Jeg synes, det kunne være interessant at høre ministeren, om man i skatteministeriet havde været opmærksom på den mulighed, inden man fik den præsenteret i fjernsynet i TV-Aktuelt. Hvis ikke det er tilfældet, synes jeg, det beskriver, hvilke arbejdsvilkår vi har her, når vi taler skat. Det beskriver noget om, hvorfor vi indimellem kommer i den situation, at folketinget vedtager nogle love, som folketingets medlemmer har meget svært ved at gennemskue. Hvis ikke vi får de oplysninger fra den siddende minister med det apparat, som ministeren kan betjene sig af, er vi lidt på herrens mark. Derfor synes jeg, at dette her er et eksempel på, hvor svært det er at sidde i folketinget og lovgive om noget, der er så vanskeligt som skat, hvis vi ikke har tilstrækkelige kilder at øse af.

Jeg vil godt på socialdemokratiets vegne give tilslutning til den del af lovforslaget, som omhandler, at man, hvis man indbetaler